

Súd: Mestský súd Bratislava IV
Spisová značka: B3-12Csp/91/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1320209840
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 05. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľudmila Jančovičová
ECLI: ECLI:SK:MSBA4:2026:1320209840.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Mestský súd Bratislava IV, v konaní pred sudkyňou JUDr. Ľudmilou Jančovičovou, v spore žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., IČO: 35 831 154, so sídlom Mýtna 48, Bratislava, právne zastúpený: JUDr. Ján Šoltés, advokát, so sídlom Mýtna 48, Bratislava, proti žalovanému: Ing. L. P., narodený XX.XX.XXXX, trvale bytom U. XXXX/X, X., právne zastúpený: Advokátska kancelária Ivan Syrový, s.r.o., IČO: 47 232 765, so sídlom Kadnárova 83, Bratislava, o zaplatenie 8.308,59 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žaloba sa **z a m i e t a**.

II. Žalovanému sa **p r i z n á v a** proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

III. Žalovanému sa **p r i z n á v a** proti žalobcovi nárok na náhradu trov dovolacieho konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Právny predchodca žalobcu Všeobecná úverová banka, a.s.; skrátený názov: VÚB, a.s. sa žalobou podanou na súd dňa 26.11.2020 domáhal proti žalovanému zaplatenia 8.308,59 eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 27.04.2018 do zaplatenia a náhrady trov konania.

2. Žalobu odôvodnil najmä tým, že žalobca a žalovaný uzatvorili spolu dňa 16.12.2016 zmluvu o pôžičke č. XXXXXXXX/XXXXXXXXXXXX (evidenčné číslo zmluvy/ príd. autorizačný kód), na základe ktorej poskytol žalobca žalovanému pôžičku vo výške 8.000 eur („schválená výška pôžičky“). Podľa zmluvy o pôžičke mal žalovaný splácať pôžičku v pravidelných 120 mesačných splátkach v sume 145,63 eur, a to až do celkovej sumy pôžičky vo výške 17.475,60 eur. Do dnešného dňa uhradil žalovaný z vyššie uvedenej zmluvy sumu 1.601,93 eur. Poukázal na ust. § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka. Vzhľadom na to, že žalovaný porušil svoju povinnosť splácať poskytnutú pôžičku resp. jednotlivé povinné splátky riadne a včas t.j. v súlade so zmluvou a podmienkami k zmluve, žalobca v zmysle vyššie uvedeného ustanovenia, listom zo dňa 28.02.2018 - Predžalobná upomienka, vyzval žalovaného k úhrade dlžných splátok, na čo poskytol žalovanému dodatočnú lehotu na plnenie viac než 30 dní. Súčasne žalobca žalovaného upozornil, že ak nedôjde aspoň k úhrade najstaršej omeškanej splátky, žalobca bude oprávnený úver zosplatiť. Žalovaný ani v dodatočne poskytnutej lehote dlžné splátky neuhradil. Žalobca využil oprávnenie v zmysle vyššie uvedeného ustanovenia a dňa 19.04.2018 úver zosplatiť, o čom bol žalovaný informovaný listom z dňa 21.04.2018 - „Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru“. Ku zosplatneniu samotnému došlo až po márnom uplynutí dostatočne dlhej dodatočnej lehoty na plnenie, a to vo vzťahu ku splátke splatnej bezprostredne pred zosplatnením. Splátka uvedená v Predžalobnej upomienke je len najstaršou omeškanou splátkou, táto však neurčuje začiatok plynutia premlčacej lehoty. Neuhradením aspoň splátky uvedenej v Predžalobnej upomienke sa žalovaný dostal do omeškania viac než 3 mesiace, a teda súčasne žalobcovi vzniklo v zmysle § 53 ods. 9 OZ oprávnenie

vyhlásiť dlh za splatný v celom rozsahu naraz. Keďže ku zosplatneniu dlhu nedochádza automaticky priamo zo zákona, v zmysle zákonnej úpravy musel žalobca počkať na vznik potrebnej dĺžky omeškania dlžníka. K uvedenému poukázal na uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn.: 16Co/33/2018 a uznesenie Krajského súdu v Trenčíne sp. zn.: 17Co/447/2016. Do dnešného dňa žalovaný dlžné splátky neuhradil. Právo žalobcu na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti upravuje čl. 9.2 zmluvných podmienok. Celkový dlh žalovaného ku dňu podania návrhu predstavuje sumu 8.308,59 eur. Žalobca si zároveň uplatnil zákonné úroky z omeškania, a to od šiesteho dňa nasledujúceho po Oznamení o vyhlásení okamžitej splatnosti, nakoľko oznámenie bolo zaslané obyčajnou listovou zásielkou, kde bežná doba doručenia je 5 dní. V zmysle čl. 15.2 sa zásielka považuje za doručенú piatym dňom od podania na poštovú prepravu. Zmluvnú pokutu, evidovanú v priloženom Prehľade splátok a úhrad v stĺpci „Pokuta“ v sume 967,68 eur, si žalobca v tomto konaní neuplatňuje. Ku dňu podania žalobného návrhu mal žalovaný uhradiť sumu 9.910,52 eur /označené v Prehľade splátok a úhrad ako stĺpec „Splátka“/. Uvedenú sumu (ďalej ako „istina“) tvorí: súčet predpísaných splátok do zosplatnenia dlhu („suma splátok“) a suma po zosplatnení: Počet splátok Výška splátky Suma splátok (počet*výška) Suma po zosplatnení Spolu Istina (Eur) 15_145,63_2.184,45_7.726,07 = 9910,52. Ku dňu podania žalobného návrhu žalovaný uhradil sumu 1.601,93 eur, ktoré sú riadnymi splátkami poskytnutého finančného plnenia. Uvedená suma je v Prehľade splátok a úhrad evidovaná v stĺpci „Úhrada“. Súčasťou pohľadávky žalobcu a sú aj náklady, ktoré mu vznikli v súvislosti s vymáhaním pohľadávky (v zmysle § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka). Uvedené náklady žalobca eviduje v Prehľade splátok a úhrad (v stĺpci „MP3“) vo výške 0 eur. Istina + Náklady - Úhrady = Dlžná suma 9.910,52 eur + 0 eur - 1.601,93 eur = 8.308,59 eur. Zostatok pohľadávky evidovaný v Prehľade splátok a úhrad /stĺpec „Zostatok“/ vo výške 9.276,27 eur, zahŕňa aj zmluvnú pokutu vo výške 967,68 eur /stĺpec „Pokuta“/, ktorú si žalobca v tomto konaní neuplatňuje. Na základe vyššie uvedeného: Dlžná suma - Neuplatnené náklady = Žalovaná suma 8.08,59 eur - 0 eur = 8.308,59 eur.

3. Žalobca k žalobe pripojil najmä nasledovné listiny, a to zmluvu o spotrebiteľskom čísle zmluvy XXXXXXXXXXXX zo dňa 16.12.2016 so splátkovým kalendárom, štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere, informáciu o RPMN a priemernej hodnote RPMN, informácie v zmysle zákona č. 122/2013 Z.z. o ochrane osobných údajov a udelenie súhlasu, pracovnú zmluvu žalovaného zo dňa 05.01.2016, výplatné pásky za obdobie 09/2016 a 10/2016, výpis z bankového účtu žalovaného zo dňa 30.11.2016, 31.10.2016, predžalobnú upomienku zo dňa 28.02.2018, neprevzatú poštovú zásielku G., oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 21.04.2018, prehľad splátok a úhrad, notársku zápisnicu N 3283/2017, NZ 54215/2017, NCRIs 55029/2017 z 11.12.2017.

4. Žalovaný v podaní (odpore proti platobnému rozkazu) zo dňa 15.02.2021 k veci samej najmä uviedol, že žalobcom vymáhanú pohľadávku neuznáva, čo do dôvodu a výšky. Žalobca uviedol, že údajne využil oprávnenie úver zosplatniť a údajne dňa 19.04.2018 úver zosplatnil, pričom o uvedenom údajnom zosplatnení úveru mal byť žalovaný informovaný listom 21.04.2018. K uvedenému žalovaný uviedol, že mu žalobca neoznámil, tak ako uvádza dňa 21.04.2018 zosplatnenie úveru a o tejto skutočnosti, že by mu to údajne oznámil, nepredložil ani žiadny dôkaz. Zároveň žalobca nepredložil ani dôkaz o údajnom zosplatnení úveru zo dňa 19.04.2018. Podľa právneho názoru žalovaného úverový vzťah so žalobcom ďalej trvá a vymáhaná pohľadávka neexistuje.

5. Súd uznesením č.k. 12Csp/91/2020-83 zo dňa 30.07.2021 pripustil v súlade s ustanovením § 80 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej aj "CSP"), aby na miesto žalobcu vstúpil postupník pohľadávky aktuálny žalobca. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 30.08.2021.

6. Žalobca vo vyjadrení zo dňa 18.08.2021 najmä poukázal na to, že žalovaný v podanom odpore namieta platné zosplatnenie úveru, a to konkrétne skutočnosť, že nebol informovaný o zosplatnení úveru listom zo dňa 21.04.2018. K uvedeným tvrdeniam žalovaného, žalobca predkladá nasledujúce vyjadrenie. Poukazuje na ust. § 565 a § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a na to, že v zmysle čl. 9 bod 9.2 zmluvných podmienok zmluvy o pôžičke sa zmluvné strany dohodli, že „Spoločnosť je oprávnená v prípade riadneho a včasného nesplácania Splátok Pôžičky žiadať od Klienta zaplatenie celej pohľadávky Spoločnosti, ktorá sa stane okamžite splatnou (vyhlásiť okamžitú splatnosť Pôžičky), ak je Klient v omeškaní s úhradou jednej Splátky alebo čiastočného plnenia jednej Splátky počas obdobia dlhšieho ako 3 mesiace a to za podmienok ustanovených v § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka.“ Vzhľadom na uvedené, nakoľko bol žalovaný preukázateľne v omeškaní viac ako 90 dní so zaplatením splátky splatnej v mesiaci 12/2017, bol jeho právnym predchodcom formou predžalobnej upomienky

zo dňa 28.02.2018 vyzvaný na zaplatenie, pričom bol zároveň upozornený na možnosť zosplatnenia pohľadávky v celosti. Predmetnú písomnosť žalovaný neprevzal v odbernej lehote. Doručka bola konajúcemu súdu predložená ako príloha spolu so žalobou. K tejto skutočnosti žalobca upriamuje pozornosť na čl. 11 „Doručovanie“ bod 11.2 zmluvných podmienok zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Nakoľko zo strany žalovaného neprišlo k náprave platobnej disciplíny, jeho právny predchodca pristúpil k zosplatneniu pohľadávky v celosti a to ku dňu 19.04.2018, Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti bolo žalovanému zasielané prostredníctvom obyčajnej listovej zásielky dňa 21.04.2018 doručenkou preto nedisponuje. Zároveň však uviedol, že predmetná písomnosť má iba deklaratórne účinky, t.j. účinky nastanú spätne ku dňu zosplatnenia momentom oboznámenia sa žalovaného s predmetnou písomnosťou. Žalovaný sa preto mohol o zosplatnení dozvedieť najneskôr z podanej žaloby. Súčasne však je žalobca je toho právneho názoru, že nijakým výkladom ust. § 53 ods. 9 OZ, nemožno vyvodiť záver, že zákonodarcu vyžaduje 2 úkony pre vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru, jednak výzvu podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a vyhlásenie mimoriadnej splatnosti, ku ktorým musí byť preukázané doručenie oboch listín. Takýto výklad predmetného ustanovenia je podľa názoru žalobcu príliš extenzívny, pretože cieľom zákonodarcu bolo v prvom rade, aby bol dlžník preukázateľne upozornený na možnosť predčasného zosplatnenia úveru a toto upozornenie sa dostalo do jeho dispozičnej sféry, t. j. aby sa mohol oboznámiť s obsahom takého upozornenia. Žalovaný sa doručením upozornenia podľa § 53 ods. 9 OZ, za ktoré sa dá považovať predžalobná upomienka s obsahom takéhoto upozornenia oboznámil. Následne pôvodný veriteľ využil možnosť predčasného zosplatnenia úveru, ku ktorému úkonu síce žalobca nepredkladá doručku alebo doklad preukazujúci odoslanie listiny na poštovú prepravu, nakoľko predmetná listina o zosplatnení úveru má deklaratórny charakter, pričom účinky nastávajú spätne oboznámením sa žalovaného s obsahom listiny o zosplatnení úveru. Žalovaný tak pozitívne vedel aj s ohľadom na bod 9.2 zmluvných podmienok úverovej zmluvy, aké dôsledky bude mať pre neho nezaplatenie splatnej splátky, pre ktorú pôvodný veriteľ zosplatnil úver v celosti. Podporne poukázal na rozsudok Krajského súdu Banská Bystrica zo dňa 11.05.2021, sp. zn. 14CoCsp/52/2020, bod 17 odôvodnenia, ktorým sa odvolací súd vyjadril k zosplatneniu pohľadávky, kde samotné zosplatnenie pohľadávky považuje za právny úkon s deklaratórnymi účinkami. Rovnako poukázal na uznesenie tohto súdu, č.k. 11CoCsp/11/2021-179 zo dňa 22.04.2021, bod 6.3 odôvodnenia, v ktorom sa súd nestotožnil s argumentáciou prvostupňového súdu a rovnako Oznámeniu o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru pripísal deklaratórne účinky. Okresnému súdu vzhľadom na uvedené žalobca oznámil, že nakoľko žalovaný svoj dlh z titulu nesplateného úveru voči nemu do dnešného dňa neuhradil, na žalobe v spojení s predloženými dôkazmi trvá v celom rozsahu. Navrhol, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi pohľadávku v rozsahu uplatnenom v žalobe v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku a priznal žalobcovi náhradu trov konania.

7. Žalovaný sa vo veci vyjadril v podaní zo dňa 01.06.2022. Najmä uviedol, že pokiaľ ide o vyhlásenie mimoriadnej splatnosti, má za to, že nebolo dodržané ustanovenie § 565 Občianskeho zákonníka. Zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere totiž vyplýva, že ďalšie splátky sú splatné vždy k 20. dňu v mesiaci. Pokiaľ teda žalobca v konaní tvrdí, že o zosplatnení dlhu ku dňu 19.04.2018 mal byť informovaný listom zo dňa 21.04.2018, ktorý mu mal byť doručený do 5 dní v zmysle čl. 15.2, na ktorý odkazuje, nemohol veriteľ stihnúť do splatnosti ďalšej splátky (keďže nasledujúca splátka po 19.04.2018 bola splatná k 20.04.2018) doručiť Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru. Pokiaľ žalobca vo vyjadrení k odporu tvrdí, že Oznámenie o okamžitej splatnosti úveru má len deklaratívny účinok, stále to neznamena, že dodržal podmienku v zmysle § 565 Občianskeho zákonníka. Pokiaľ žalobca tvrdí, že upozornil žalovaného na možnosť vyhlásenia okamžitej splatnosti ešte výzvou zo dňa 28.02.2018 a na druhej strane tvrdí, že úver bol zosplatnený ku dňu 19.04.2018, je zrejme, že nevyužil právo podľa § 565 Občianskeho zákonníka do splatnosti ďalšej splátky. K vyhláseniu predčasnej splatnosti preto k dnešnému dňu nedošlo a žaloba je podaná predčasne. Zároveň poukázal na to, že RPMN uvedená v zmluve vo výške 19,90 % ročne nie je v súlade s ustanovením § 1a ods. 1 nariadenia č. 87/1995 Z.z.. Priemerná RPMN je uvedená v zmluve vo výške 9,27 %, pričom odplata za poskytnutie úveru zjavne prevyšuje dvojnásobok tejto priemernej RPMN v zmluve vo výške 19,90 je viac ako dvojnásobok priemernej RPMN t.j. viac ako 2 x 9,27 čo je 18,54 %. S poukazom na § 11 ods. 1 písm. g) zákona č. 129/2010 Z.z. poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak RPMN spotrebiteľského úveru prekračuje najvyššiu prípustnú výšku odplaty stanovenej podľa osobitných predpisov. Veriteľovi možno preto priznať maximálne istinu, od ktorej je potrebné odpočítať všetky ním zaplatené splátky (t.j. 8.000 eur mínus uhradených 1.601,93 eur), samozrejme len v prípade, že sa súd neprikloní k ním vyššie uvedenej argumentácii. Namietol tiež aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu, nakoľko nemá vedomosť, že by mu bolo oznámené postúpenie pohľadávky na

spoločnosť Intrum Slovakia, a.s.. Pokiaľ ide o žalobcom citované rozhodnutia Krajského súdu v Banskej Bystrici, má za to, že na vec ich nemožno aplikovať a súd nie je viazaný jeho právnym názorom.

8. Na základe Dodatku č. 3/2024 Rozvrhu práce Mestského súdu Bratislava IV na rok 2024 bola vec dňa 01.03.2024 pridelená na prejednanie a rozhodnutie sudcovi súdneho oddelenia 11C Mestského súdu Bratislava IV, čo bolo stranám oznámené (pozn. súdu: č. I. 112 v súdnom spise).

9. Mestský súd Bratislava IV ako súd prvej inštancie dňa 05.06.2024 vo veci rozhodol v poradí prvým rozsudkom č.k. B3-12Csp/91/2020-146 tak, že žalobe v celom rozsahu vyhovel (výrok I.) a žalobcovi priznal proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % (výrok II.).

10. Krajský súd v Bratislave ako odvolací súd na základe odvolania žalovaného rozsudkom č.k. 5CoCsp/25/2024-171 zo dňa 28.01.2025 napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil a žalobcovi priznal náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

11. Na základe žalovaným podaného dovolania Najvyšší súd Slovenskej republiky ako dovolací súd uznesením č.k. 4Cdo/123/2025-223 zo dňa 29.10.2025 rozsudok Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 5CoCsp/25/2024 z 28.01.2025 a rozsudok Mestského súdu Bratislava IV č.k. B3-12Csp/91/2020-146 z 05.06.2024 zrušil a vec vrátil Mestskému súdu Bratislava IV na ďalšie konanie.

12. Dovolací súd v odôvodnení predmetného uznesenia najmä uviedol, že „16. Aktívnou vecnou legitimitáciou sa rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva žalobcovi i procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Súd žalobe môže vyhovieť len vtedy, ak žaluje osoba, ktorá je nositeľom hmotnoprávneho oprávnenia, pričom ak sa uvedené v konaní nepreukáže, súd žalobu zamietne so záverom o nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu. 17. Účelom právnej úpravy v zmysle § 53 ods. 9 OZ je zamedziť zospláťovaniu záväzkov spotrebiteľov zo spotrebiteľskej zmluvy, ktorých plnenie je dojednané v splátkach, z dôvodu len krátko trvajúceho omeškania spotrebiteľa so zaplatením splátky (len pár eur) a súčasne dať spotrebiteľovi ešte poslednú možnosť k splateniu dlžnej splátky predtým, ako dodávateľ využije svoje právo na zosplatenie celého dlhu. K uvedenému však musí byť nepochybne spotrebiteľ informovaný, pre nezaplatenie ktorej splátky mu hrozí uplatnenie práva veriteľa podľa § 565 OZ. Ustanovenie § 53 ods. 9 OZ je potrebné vykladať v kontexte ustanovenia § 565 OZ, pričom výzva prezumovaná § 53 ods. 9 OZ je jednostranným právnym úkonom, ktorý z hľadiska jeho určitosti musí obligatórne obsahovať (identifikáciu) splátky, s ktorou je spotrebiteľ v omeškaní, a ktorá zakladá dôvod na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru. Bez uvedenia tejto identifikácie nie je možné následne preskúmať splnenie podmienok na uplatnenie práva na vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru a platnosť tohto úkonu. Je potrebné si uvedomiť, že sa nejedná iba o formálnu podmienku, ale sa jedná o notifikačnú povinnosť dodávateľa voči spotrebiteľovi, ktorá má umožniť spotrebiteľovi reálne sa „dozvedieť“ o hroziacom následku spočívajúcom vo vyhlásení predčasnej splatnosti úveru, a „spôsobe“ ako tento následok odvrátiť. 18. Práve pomenovanie konkrétnej splátky je tou rozhodujúcou skutočnosťou, ktorá musí byť spotrebiteľovi určito vyjadrená, nakoľko uvedenie „iba“ výšky dlhu, s ktorým je spotrebiteľ v omeškaní, vykazuje podstatnú mieru abstrakcie a spotrebiteľ z takto vyjadreného údaja nemôže bez ďalšieho určiť, ktorá splátka môže v budúcnosti založiť, resp. zakladá, dôvodnosť predčasného zosplatenia, resp. ktorú splátku považuje dodávateľ za splátku rozhodnú. Z uvedeného potom v konečnom dôsledku nie je objektívne vopred možné určiť, kedy si dodávateľ uplatní (resp. môže uplatniť) svoje právo pristúpiť k vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru. Sumarizujúc uvedené možno konštatovať, že názor, podľa ktorého v tých prípadoch, kedy žalobca splátku, pre ktorú mohlo dôjsť k zosplateniu v žalobe neoznačí, súd sám preskúmava, či proces zosplatenia vo vzťahu k výzvam a oznámeniu o zosplatení bol vykonaný vo vzťahu k určitej splátke. Súd je totiž povinný v rámci skutkového stavu ustáliť, vo vzťahu ku ktorej nezaplatennej splátke bol následne proces zosplatenia realizovaný, vychádza z nesprávnej premisy. Procesný súd nie je povinný ex offo skúmať dôvod oprávnenosti úkonov veriteľa podľa § 53 ods. 9 a § 565 OZ, keďže by mohlo dôjsť k dôvodom, na ktoré účastníci právneho vzťahu ani nepomysleli. Obdobne právny názor reflektuje aj relevantná odborná literatúra (Občiansky zákonník I. § 1 - 450 - Komentár od Števec M., Dulak, A., Bajánková, J., Fečík, M., Sedlačko, F., Tomašovič, M., a kol., z vydavateľstva C. H. Beck, Praha, 2015, strana 576 a nasl.). 19. Zákon prísne stanovuje kritéria, za akých podmienok môže dôjsť k vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru, pričom tieto podmienky musia byť splnené kumulatívne; aj keď vymedzenie konkrétnej splátky pre omeškanie dlžníka, s ktorou veriteľ zvažuje uplatnenie práva zosplatiť úver v upozornení (výzve) na zosplatenie dlhu neukladá zákonné ustanovenie § 53 ods. 9 a § 565 OZ

expressis verbis, ide o bezpodmienečnú náležitosť takejto výzvy. Požiadavka na také vymedzenie vyplýva z účelu predmetného upozornenia (výzvy), ktorým je informovať spotrebiteľa o tom, s ktorou splátkou je v omeškaní a zároveň pre omeškanie s ktorou splátkou veriteľ zvažuje uplatnenie práva predčasne zosplatiť úver/dlh. 20. Právna predchodkyňa žalobkyne - VÚB, a. s. podaním označeným ako Predžalobná upomienka z 28. februára 2018 oznámila žalovanému, že k zmluve č. XXXXXXXXXXXX zo 16. decembra 2016 eviduje nedoplatok na splátkach v celkovej výške 436,89 eura, ktorý žiadala uhradiť bezodkladne na bankový účet. Upozornila žalovaného, že ak do 05. apríla 2018 nedôjde k úhrade splátky splatnej v mesiaci 12/2017, bude veriteľ oprávnený úver zosplatiť. 21. Z konštrukcie predmetnej výzvy je zrejmé, že táto obsahuje identifikáciu splátky, s ktorou bol žalovaný spotrebiteľ v omeškaní - splátka splatná v mesiaci 12/2017, ktorá zakladá dôvod na vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru. Na tomto základe dovolací súd vec zhodnotil tak, že „Predžalobnú upomienku“ z 28. februára 2018 možno považovať za kvalifikovanú výzvu v zmysle požiadaviek § 53 ods. 9 OZ. Z tohto dôvodu je aj vyhlásenie o mimoriadnej splatnosti úveru - označené ako „Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru“ z 21. apríla 2018 platné a účinné. 22. Posudzujúc právne účinky dovolania podľa stavu v čase jeho podania dovolací súd konštatuje, že medzičasom Občianskoprávne kolégium Najvyššieho súdu Slovenskej republiky na svojom zasadnutí konanom 04. júna 2025 prijalo uznesenie najvyššieho súdu z 13. februára 2025 sp. zn. 6Cdo/152/2022 ako judikát, publikovaný pod č. R 34/2025 v Zbierke stanovísk NS a rozhodnutí súdov SR 3/2025, ktorého právna veta znie: „Bez konkretizácie splátky, pre ktorú prichádza zosplatenie, nie je možné spoľahlivo určiť, či k uplatneniu práva došlo za splnenia preň zákonom určených podmienok (uplynutia oboch lehôt podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 31. októbra 2024). Právny úkon nekonkretizujúci splátku je preto nedostatočne určitý, sankcionovaný neplatnosťou (podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka)“. Avšak vzhľadom na kvalifikovanú výzvu z 28. februára 2018 boli v posudzovanej veci v zmysle § 53 ods. 9 a § 565 OZ splnené podmienky pre mimoriadne vyhlásenie splatnosti úveru, preto pri riešení dovolateľom nastolenej právnej otázky, od vyriešenia ktorej záviselo rozhodnutie odvolacieho súdu, nedošlo (v tejto namietanej časti) odvolacím súdom k nesprávnemu právnemu posúdeniu veci, resp. k odklonu od rozhodovacej praxe najvyššieho súdu. 23. Pretože dovolateľ okrajovo kritizoval rozhodnutia súdov nižších inštancií aj z dôvodu nesplnenia podmienok podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách, vec prejednávajúci senát, okrem posúdenia dôvodnosti dovolania z hľadiska právneho posúdenia veci odvolacím súdom vo vymedzenej právnej otázke (§ 432 ods. 1 CSP), pristúpil ku skúmaniu aktívnej vecnej legitímácie žalobkyne aj z úradnej povinnosti (R 6/2022), a to v otázke výkladu § 92 ods. 8 zákona o bankách, či „podanie, ktorým sa vyhlasuje okamžitá splatnosť úveru a ktoré zároveň obsahuje výzvu banky voči svojmu klientovi na úhradu omeškaného dlhu, možno považovať za výzvu podľa cit. ustanovenia.“ 24. V zmysle preferenčne záväzného judikátu najvyššieho súdu publikovaného pod č. R 6/2022: „Súd v sporoch s ochranou slabšej strany skúma vecnú legitímáciu z úradnej povinnosti“ (rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 27. októbra 2021 sp. zn. 4Cdo/162/2020). Dôkazné bremeno preukázania splnenia podmienok podľa § 92 ods. 8 vety prvej zákona o bankách pred postúpením pohľadávky zaťažuje veriteľa, a to aj v prípade, že spotrebiteľ nepoprel s tým súvisiace skutkové tvrdenia veriteľa. 25. Podľa právnej vety judikátu R 60/2018 „Ustanovenie § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách neupravuje len ochranu bankového tajomstva, ale tiež práv klienta v súvislosti s postúpením pohľadávky. Postúpenie pohľadávky banky, ku ktorému došlo v rozpore s týmto ustanovením, je neplatný právny úkon“ (viď rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 24. apríla 2018 sp. zn. 1Cdo 147/2017). 26. Poznajúc vlastnú rozhodovaciu činnosť dovolací súd konštatuje, že v čase po podaní dovolania veľký senát občianskoprávneho kolégia najvyššieho súdu nastolenú právnu otázku už vyriešil; v rozhodnutí z 30. júla 2025 sp. zn. 1VCdo/4/2025 v druhovo totožnej veci po rozbere relevantných právnych ustanovení (§ 53 ods. 9, § 565 OZ, § 92 ods. 8 zákona o bankách, § 17 ods. 1. písm. a) a b) zákona o spotrebiteľských úveroch) dospel k záveru, že „ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách predpokladá pre platné postúpenie pohľadávky banky na iný subjekt osobitnú výzvu banky klientovi, že je v omeškaní so splatením čo i len časti svojho peňažného záväzku, pričom touto výzvou nie je (nemôže byť) výzva banky podľa ustanovenia § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka ani oznámenie o vyhlásení úveru za predčasne splatný“. 27. Veľký senát v odôvodnení akcentoval, že takýto výklad je súladný s princípom zvýšenej ochrany spotrebiteľa v spotrebiteľských veciach (ktorý vychádza z požiadavky korektných spotrebiteľských zmlúv voči spotrebiteľom, zo zákazu zneužívania dominantného postavenia dodávateľa a zákazu používania zmluvných podmienok, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán) a tiež zodpovedá základnému výkladovému pravidlu zakotvenému v spotrebiteľskom práve v § 54 OZ. Možno k nemu dospieť tak gramatickým (jazykovým) ako aj systematickým výkladom § 92 ods. 8 zákona o bankách a tiež so zreteľom na zmysel právnej normy. Predmetné ustanovenie poskytuje ochranu klientom banky (a teda aj spotrebiteľom). Jeho cieľom

a účelom je umožniť klientovi, aby po upozornení na právo veriteľa postúpiť pohľadávku na iný, hoci aj nebankový subjekt (nepodliehajúci dozoru NBS, čo nemusí byť v záujme spotrebiteľa), mal možnosť tomuto postupu účinne zabrániť tým, že vo výzve vyčíslenú výšku pohľadávky dodatočne uhradí (viď úmysel zákonodarcu vyjadrený v dôvodovej správe k zákonu o bankách). Ešte predtým ako sa banka rozhodne vzniknutú pohľadávku postúpiť musí nevyhnutne v prvom rade realizovať kroky predpokladané v ustanovení § 53 ods. 9 OZ, a teda musí predovšetkým platne zosplatiť svoju pohľadávku a až následne môže realizovať kroky k jej postúpeniu v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách. Prvým zákonným predpokladom pre platné postúpenie pohľadávky banky je teda existencia splatnej pohľadávky alebo jej časti, čo tiež predpokladá výzvu „meškajúcemu“ spotrebiteľovi, avšak povahou a účelom odlišnú, než akú má na mysli ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách. Ustanovenie § 53 ods. 9 OZ upravuje za akých podmienok môže banka žiadať o zaplatenie celej pohľadávky; ide o kumulatívne podmienky, a to nesplácanie úveru po dobu troch mesiacov a upozornenie spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. Naproti tomu ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách má postavenie *lex specialis* k § 524 a nasl. OZ, keďže sprísňuje všeobecné podmienky ustanovené v Občianskom zákonníku požadované pre platnosť postúpenia pohľadávky. Zákonodarcu prostredníctvom stanovenia prísnejších podmienok pre postúpenie pohľadávky chráni klienta pred tým, aby ním poskytnuté informácie týkajúce sa jeho osoby a pomerov neboli postupované bez žiadnych zákonných obmedzení a preto pred samotným postúpením stanovil povinnosť banky spotrebiteľa/dlžníka o tomto zámere informovať. Ak by zákonodarcu zamýšľal spojenie povinností banky do jedného právneho úkonu, tak by to explicitne uviedol v zákone alebo by jednotlivé ustanovenia prepojil odkazom. 28. Právny názor vyjadrený veľkým senátom je pre senáty najvyššieho súdu záväzný (§ 48 ods. 3 veta prvá CSP). K retrospektívnym účinkom judikatúry dovolací súd vyjadruje vo svojich rozhodnutiach (sp. zn. 8MCdo/4/2014, 3Cdo/223/2016, 3Cdo/198/2017, 9Cdo/67/2020, 7Cdo/20/2021) priebežne stabilný názor, že pokiaľ dôjde k zmene judikatúry bez zmeny právnej normy, nejde o zmenu právneho pravidla; ide o tú istú normu a iba je nanovo vyjadrený jej obsah. Z toho vyplýva, že účinky zmeny judikatúry nemožno obmedziť len do budúcnosti, ale nový právny názor je potrebné aplikovať aj na všetky už prebiehajúce konania. Vychádza sa z prevažujúceho prístupu, že súd právo netvorí, ale iba nachádza. 29. Vzhľadom na opodstatnenosť námietky dovolateľa, že napadnutý rozsudok odvolacieho súdu spočíva v nesprávnom (neúplnom) právnom posúdení veci, dospel dovolací súd k záveru, že dovolanie žalovaného je nielen prípustné podľa § 421 ods. 1 písm. a) CSP, ale aj dôvodné (§ 432 ods. 2 CSP). Existencia dovolacieho dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci v otázke aktívnej vecnej legitímácie žalobkyne v konaní je sama osebe dôvodom na zrušenie rozsudku odvolacieho súdu a vrátenie veci na ďalšie konanie bez toho, aby sa dovolací súd zaoberal ďalšími dovolacími námietkami (§ 420, § 431 ods. 2 CSP). 30. Keďže súd prvej inštancie sa v otázke výkladu ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách v okolnostiach konkrétnej veci obmedzil iba na konštatovanie, že (parafráz.) žalovaný bol napriek predchádzajúcim výzvam v čase postúpenia pohľadávky na žalobkyňu v omeškaní viac ako 90 dní so splnením svojho peňažného záväzku voči právnej predchodkyňi žalobkyne (VÚB, a.s.), vec bude potrebné opätovne prejednať so zohľadnením právneho názoru vysloveného najvyšším súdom (§ 455 CSP). Pre zabezpečenie efektívneho a dôkladného posúdenia veci bolo potrebné zrušiť aj rozsudok súdu prvej inštancie (§ 449 ods. 2 CSP) a vec vrátiť podľa § 450 CSP súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. 31. Súd prvej inštancie v ďalšom konaní posúdi právnu otázku determinujúcu aktívnu vecnú legitímáciu žalobkyne zo všetkých, do úvahy prichádzajúcich aspektov týkajúcich sa osobitnej výzvy banky klientovi, že je v omeškaní so splatením čo i len časti svojho peňažného záväzku ako o predpoklade pre platné postúpenie pohľadávky banky na iný subjekt (sp. zn. 1VCdo/4/2025). Pozornosť zameria aj na zodpovedanie otázky zásadného významu, či žaloba podaná postupom (27. novembra 2020, VÚB, a.s.) môže byť takou kvalifikovanou výzvou, spĺňajúcou podmienky podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách; neopomenie na judikatúrou ustálený názor, že postúpenie pohľadávky banky, ku ktorému došlo v rozpore s týmto ustanovením, je neplatný právny úkon a ďalej, že súd nie je pri rozhodovaní vo veci samej z hľadiska posúdenia aktívnej vecnej legitímácie viazaný svojím procesným rozhodnutím o zmene žalobcu (§ 80 ods. 2 CSP) [sp. zn. 1VCdo/4/2024].“

13. Súd na základe vykonaného dokazovania listinami tvoriacimi obsah súdneho spisu zistil nasledovný skutkový stav veci podstatný pre rozhodnutie.

14. Spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s. ako veriteľ a žalovaný ako spotrebiteľ uzatvorili dňa 16.12.2016 písomnú zmluvu o spotrebiteľskom úvere číslo XXXXXXXXXXX, predmetom ktorej bolo poskytnutie bezúčelového spotrebiteľského úveru vo výške 8.000 eur prevodom na účet žalovaného, s celkovými nákladmi spotrebiteľa 9.475,60 eur, celkovou čiastkou 17.475,60 eur, počtom splátok 120 vo

výške jednej splátky á 145,63 eur splatnými vždy 20. dňa v mesiaci, RPMN 19,90 %, prvou splátkou splatnou dňa 20.01.2017, odplatom 19,90 %, priemernou hodnotou RPMN 9,27 %, fixnou ročnou úrokovou sadzbou 19,90 %, s termínom konečnej splatnosti dňa 20.12.2026, najvyššia prípustná výška odplaty 20,00 %. Súčasťou zmluvy je splátkový kalendár a posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, a to doložené písomnými dokladmi ako napríklad pracovnú zmluvu žalovaného zo dňa 05.01.2016, výplatné pásky zo septembra a októbra roku 2016, výpis z bankového účtu žalovaného k 30.11.2016 a k 31.10.2016.

15. Predžalobnou upomienkou zo dňa 28.02.2018 Všeobecná úverová banka, a.s. oznámila žalovanému, že k zmluve č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 16.12.2016 eviduje nedoplatok na splátkach v celkovej výške 436,89 eur, ktorý žiadala uhradiť bezodkladne na bankový účet s tým, že upozornila žalovaného, že ak do 05.04.2018 nedôjde k úhrade splátky splatnej v mesiaci 12/2017, bude veriteľ oprávnený úver zosplatiť. Predmetná suma 436,89 eur predstavuje tri mesačné splátky á 145,63 eur. Uvedená predžalobná upomienka bola odoslaná na adresu žalovaného označenú v článku I. zmluvy o spotrebiteľskom úvere ako jeho kontaktnú adresu. Zásielku doručovanú s doručenkou, doporučené žalovanému, sa vrátila veriteľovi ako zásielka neprevzatá v odbernej lehote.

16. Listom zo dňa 21.04.2018 adresovaným žalovanému na jeho kontaktnú adresu označenú v zmluve o spotrebiteľskom úvere Všeobecná úverová banka, a.s. žalovanému najmä oznámila, že jeho dlh z úverovej zmluvy č. XXXXXXXXXXXX sa stal splatným v celom rozsahu naraz. Jeho dlžná čiastka predstavuje sumu v celkovej výške 8.309,67 eur, pričom istina úveru sa bude ďalej úročiť zákonným úrokom z omeškania odo dňa zosplatenia až do jej úplného zaplatenia. Po doručení tohto oznámenia banka žiadala uhradiť celkový dlh na uvedený účet.

17. Z prehľadu splátok a úhrad žalovaného súd zistil, že poslednú mesačnú splátku vo výške 145,63 eur uhradil žalovaný dňa 27.11.2017. Následne nezaplatil splátky dňa 20.12.2017, 20.01.2018, 20.02.2018 a 20.03.2018 s tým, že dňa 19.04.2018 veriteľ zosplatiť úver. Zostatok predstavoval sumu 8.308,59 eur.

18. Z notárskej zápisnice N 3283/2017, NZ 54215/2017, NCRIs 55029/2017 zo dňa 11.12.2017 a prílohy 1 projektu opisu rozdelenia majetku a záväzkov vyplynulo, že Všeobecná úverová banka, a.s.; skrátený názov: VÚB, a.s., IČO: 31 320 155 sa stala právnym nástupcom obchodnej spoločnosti Consumer Finance Holding, a.s., IČO: 35 923 130.

19. Podľa článku IX., bod 11.2 zmluvných podmienok zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo dňa 16.12.2016 spoločnosť doručuje písomnosti na adresu klienta uvedenú v zmluve na účely doručovania alebo na inú adresu písomne oznámenú klientom spoločnosti najneskôr pred dňom odovzdania písomnosti na poštovú prepravu spoločnosťou. Oznámenia zasielané klientovi do vlastných rúk sa považujú za doručené okamihom, kedy klient príslušné oznámenie obdrží, inak okamihom, kedy klient príslušné oznámenie odmietne prevziať alebo sa príslušné oznámenie zaslané spoločnosťou na poslednú známu adresu klienta vráti spoločnosti ako nedoručené, a to aj v prípade, ak sa klient o zaslaní príslušného oznámenia nedozvedel.

20. Podľa článku IX., bod 9.5 zmluvných podmienok zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo dňa 16.12.2016 zasielanie upomienok: spoločnosť je povinná informovať klienta o tom, že nedošlo k splateniu splátky dohodnutej v zmluve v lehote jej splatnosti písomne alebo formou krátkej textovej správy (SMS), a to najneskôr do 15 dní odo dňa splatnosti tejto splátky.

21. Podľa článku IX., bod 9.2 zmluvných podmienok zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo dňa 16.12.2016 vyhlásenie okamžitej splatnosti pôžičky. Spoločnosť je oprávnená v prípade riadneho a včasného nesplácania splátok pôžičky žiadať od klienta zaplatenie celej pohľadávky spoločnosti, ktorá sa stane okamžite splatnou (vyhlásiť okamžitú splatnosť pôžičky), ak je klient v omeškaní s úhradou jednej splátky alebo čiastočného plnenia jednej splátky počas obdobia dlhšieho ako 3 mesiace a to za podmienok ustanovených v § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka.

22. Súd na základe takto zisteného skutkového stavu vec právne posúdil nasledovne.

23. Podľa § 39 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej aj "OZ") neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

24. Podľa § 52 ods. 1 OZ spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

25. Podľa § 53 ods. 6 OZ ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata prevyšovať najvyššiu prípustnú odplatu, ktorú možno od spotrebiteľa pri poskytnutí peňažných prostriedkov požadovať. Odplatu, podrobnosti o stanovení odplaty, kritériách jej stanovenia a najvyššiu prípustnú výšku odplaty ustanovuje vykonávací predpis.

26. Podľa § 53 ods. 9 OZ ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

27. Podľa § 565 OZ ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

28. Podľa § 524 ods. 1 OZ veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

29. Podľa § 524 ods. 2 OZ s postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

30. Podľa § 525 ods. 2 OZ nemožno postúpiť pohľadávku, ak by postúpenie odporovalo zákonu alebo dohode s dlžníkom.

31. Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej aj "zákon č. 483/2001 Z.z.") ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu 87ac) ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu. 87ad) Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

32. Podľa § 121 ods. 3 OZ príslušenstvom pohľadávky sú úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s jej uplatnením.

33. Podľa § 517 ods. 1 OZ dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

34. Podľa § 517 ods. 2 OZ ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

35. Podľa § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka (ďalej aj "nariadenie č. 87/1995 Z.z.") výška úrokov z omeškania je o päť

percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky 2) platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

36. Podľa § 1 ods. 4 nariadenia č. 87/1995 Z.z. na účely stanovenia najvyššej prípustnej výšky odplaty podľa § 1a sa použije priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov bánk a pobočiek zahraničných bánk pre jednotlivé typy novoposkytnutých spotrebiteľských úverov zverejnená podľa osobitného predpisu, 2a) naposledy v čase predchádzajúcom uzavretiu spotrebiteľskej zmluvy.

37. Podľa § 1a ods. 1 nariadenia č. 87/1995 Z.z. ak odseky 2 a 3 neustanovujú inak, odplata pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi nesmie prevýšiť dvojnásobok priemernej ročnej percentuálnej miery nákladov podľa § 1 ods. 4 pri obdobnom úvere alebo pôžičke ročne. Na účely tohto nariadenia vlády sa obdobným úverom alebo pôžičkou rozumie obdobný produkt, ktorý je svojou povahou najbližší forme poskytnutia peňažných prostriedkov spotrebiteľovi podľa predchádzajúcej vety.

38. Podľa § 1a ods. 4 nariadenia č. 87/1995 Z.z. najvyššia prípustná výška odplaty sa posudzuje podľa pravidiel uvedených v odsekoch 1 až 3 ku dňu uzavretia spotrebiteľskej zmluvy, ktorej predmetom je poskytnutie peňažných prostriedkov spotrebiteľovi.

39. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej aj "zákon č. 129/2010 Z.z.") spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona možno poskytnúť len bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa; 1) tým nie je dotknuté bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu. 18b) Spotrebiteľským úverom sú aj mladomanželský úver podľa osobitného predpisu, 1a) niektoré stavebné úvery a iné úvery podľa osobitného predpisu 1b) a nezabezpečené úvery poskytované spotrebiteľom na účely rekonštrukcie nehnuteľností určenej na bývanie, pričom ustanovenia osobitných predpisov 1c) týkajúce sa poskytovania týchto úverov tým nie sú dotknuté; obmedzenie hornej hranice výšky úveru podľa odseku 3 písm. f) sa na tieto úvery nevzťahuje.

40. Podľa § 2 zákona č. 129/2010 Z.z. na účely tohto zákona sa rozumie

- a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, 5a)
- b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti,
- c) iným veriteľom právnická osoba, ktorá v rámci svojho podnikania ponúka alebo poskytuje úvery alebo pôžičky, ktoré spĺňajú aspoň jednu z podmienok uvedených v § 1 ods. 3 písm. f) a l), pričom tieto úvery alebo pôžičky nespĺňajú žiadnu z podmienok uvedených v § 1 ods. 3 písm. a), b), d), e), g) až k) a m) až r); za iného veriteľa sa nepovažuje banka, pobočka zahraničnej banky a finančná inštitúcia podľa osobitného predpisu, 6) ktorá má povolenie na činnosť udelené Národnou bankou Slovenska,
- d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom,
- e) povoleným prečerpaním forma spotrebiteľského úveru, ktorý umožňuje spotrebiteľovi disponovať s peňažnými prostriedkami nad rámec aktuálneho zostatku jeho platobného účtu, ktorý má vedený u veriteľa,
- f) prekročením automaticky prijaté prečerpanie, pri ktorom veriteľ umožňuje spotrebiteľovi disponovať peňažnými prostriedkami nad rámec aktuálneho zostatku na platobnom účte spotrebiteľa alebo nad rámec dohodnutého povoleného prečerpania,
- g) celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj poistné a náklady spojené so zmluvou o zabezpečení záväzku spotrebiteľa podľa tohto zákona, ktorých uzavretím bolo podmienené získanie spotrebiteľského úveru alebo jeho získanie za ponúkaných podmienok,

h) celkovou čiastkou, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom,
i) ročnou percentuálnou mierou nákladov celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru podľa § 19,
j) úrokovou sadzbou spotrebiteľského úveru úroková sadzba vyjadrená ako fixné alebo variabilné percento, ktoré sa na ročnom základe uplatňuje z výšky čerpaného spotrebiteľského úveru,
k) fixnou úrokovou sadzbou spotrebiteľského úveru jedna úroková sadzba spotrebiteľského úveru dohodnutá medzi veriteľom a spotrebiteľom v zmluve o spotrebiteľskom úvere na celú dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo viac úrokových sadzieb spotrebiteľského úveru dohodnutých medzi veriteľom a spotrebiteľom v zmluve o spotrebiteľskom úvere na čiastkové obdobia s výhradným použitím fixného konkrétneho percenta; ak v zmluve o spotrebiteľskom úvere nie sú stanovené všetky úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, úroková sadzba spotrebiteľského úveru sa považuje za fixnú iba na tie čiastkové obdobia, na ktoré sú úrokové sadzby spotrebiteľského úveru určené výhradne použitím fixného konkrétneho percenta dohodnutého pri uzavretí zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
l) celkovou výškou spotrebiteľského úveru maximálna výška alebo súčet všetkých finančných prostriedkov poskytnutých na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
m) trvanlivým médiom každý prostriedok, ktorý umožňuje uloženie informácií spôsobom prístupným na používanie v budúcnosti na časové obdobie zodpovedajúce účelom informácií a ktorý umožňuje verné reprodukovanie uložených informácií.

41. Podľa § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

42. Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

43. Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka 18) musí obsahovať tieto náležitosti:

- a) druh spotrebiteľského úveru,
- b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,
- c) adresu veriteľa, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- d) meno, priezvisko, dátum narodenia, rodné číslo a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) odplatu podľa osobitných predpisov, 18aa)
- k) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,

- l) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- m) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- n) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- o) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- p) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- q) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- r) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- s) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- t) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- u) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- v) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- x) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- y) názov a adresu príslušného orgánu dohľadu podľa § 23,
- z) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrťrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrťrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok,
- aa) názov zmluvy, ktorý obsahuje slová spotrebiteľský úver v príslušnom gramatickom tvare.

44. Podľa § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

- a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,
- b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l), s), z) a aa),
- c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo
- d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa,
- e) veriteľ spotrebiteľský úver poskytne inak ako bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa¹⁾ a nejde o bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu,^{18b)}
- f) veriteľ v zmluve o spotrebiteľskom úvere neuvedie všetky plnenia, ktoré pre spotrebiteľa vyplývajú z poskytnutia spotrebiteľského úveru alebo s ním súvisia,
- g) ročná percentuálna miera nákladov spotrebiteľského úveru prekračuje najvyššiu prípustnú výšku odplaty stanovenej podľa osobitných predpisov.^{18aa)}

45. Podľa § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru.

V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihladenia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver.

46. Podľa § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a a) ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu(18b) na veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu,18b) a b) prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

47. Podľa § 21 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. veriteľ je povinný predkladať Ministerstvu financií Slovenskej republiky (ďalej len "ministerstvo") a Národnej banke Slovenska údaje o novoposkytnutých a poskytnutých spotrebiteľských úveroch.

48. Súd na základe vykonaného dokazovania, zisteného skutkového stavu, právneho posúdenia veci a v intenciách právneho názoru dovolacieho súdu, ktorým je súd prvej inštancie viazaný (§ 455 CSP), dospel k záveru, že žaloba je nedôvodná.

49. Súd mal za preukázané, že právny predchodca žalobcu obchodná spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s. dňa 16.12.2016 uzatvorila so žalovaným písomnú zmluvu o spotrebiteľskom úvere číslo XXXXXXXXXXX, predmetom ktorej bolo poskytnutie žalovanému bezúčelového spotrebiteľského úveru vo výške 8.000 eur prevodom na účet žalovaného, s celkovými nákladmi spotrebiteľa 9.475,60 eur, celkovou čiastkou 17.475,60 eur, počtom splátok 120 vo výške jednej splátky á 145,63 eur splatnými vždy 20. dňa v mesiaci, RPMN 19,90 %, prvou splátkou splatnou dňa 20.01.2017, odplatom 19,90 %, priemernou hodnotou RPMN 9,27 %, fixnou ročnou úrokovou sadzbou 19,90 %, s termínom konečnej splatnosti dňa 20.12.2026, najvyššou prípustnou výškou odplaty 20,00 %. Súčasťou zmluvy je splátkový kalendár a posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, doložené písomnými dokladmi ako napríklad pracovnou zmluvou žalovaného zo dňa 05.01.2016, výplatnými páskami zo septembra a októbra roku 2016 a výpismi z bankového účtu žalovaného k 30.11.2016 a k 31.10.2016.

50. Súd na základe dojednaných zmluvných podmienok dospel k záveru, že predmetná zmluva bola uzatvorená platne a spĺňala všetky zákonom ustanovené podstatné náležitosti najmä v zmysle zákona č. 129/2010 Z.z.. Súd nezistil, že by v predmetnej zmluve chýbala akákoľvek náležitosť, z dôvodu absencie ktorej by bolo potrebné považovať úver za bezúročný a bez poplatkov (§ 2, § 9 ods. 1 a 2, § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z.). Čo sa týka námietok žalovaného týkajúcich sa výšky RPMN 19,90 % a výšky odplaty podľa § 1 a § 1a nariadenia č. 87/1995 Z.z. z dôvodu, že priemerná RPMN je uvedená v zmluve vo výške 9,27 %, pričom odplata za poskytnutie úveru zjavne prevyšuje dvojnásobok tejto priemernej RPMN čo je viac ako dvojnásobok priemernej RPMN t.j. viac ako 2 x 9,27 čo je 18,54 % a s poukazom na § 11 ods. 1 písm. g) zákona č. 129/2010 Z.z. poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak RPMN spotrebiteľského úveru prekračuje najvyššiu prípustnú výšku odplaty stanovenej podľa osobitných predpisov, súd poukazuje na to, že RPMN uvedená v zmluve vo výške 19,90 % ako aj priemerná hodnota RPMN vo výške 9,27 % je uvedená správne. Súd v tejto súvislosti poukazuje na to, že podľa súhrnných informácií o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za 3. štvrtrok 2016 zverejnené 30.09.2016 výška priemernej hodnoty RPMN je 9,27 % (§ 21 zákona č. 129/2010 Z.z.), pričom podľa ustanovenia § 1 ods. 4 nariadenia č. 87/1995 Z.z. na účely stanovenia najvyššej prípustnej výšky odplaty podľa § 1a sa použije priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov bánk a pobočiek zahraničných bánk pre jednotlivé typy novoposkytnutých spotrebiteľských úverov zverejnená podľa osobitného predpisu, naposledy v čase predchádzajúcom uzavretiu spotrebiteľskej zmluvy. Táto hodnota v rozhodnom čase podľa súhrnných informácií o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch bankami a pobočkami zahraničných bánk za 3. štvrtrok 2016 zverejnené dňa 30.09.2016 predstavovala hodnotu 10,00 %. To znamená, že dojednaná zmluvná odplata pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi vo výške 19,90 %

neprevýšila najvyššiu prípustnú výšku odplaty podľa § 1a nariadenia č. 87/1995 Z.z., keďže dvojnásobok predstavuje hodnotu 20 %, tak ako je to správne uvedené aj v dotknutej zmluve o spotrebiteľskom úvere zo dňa 16.12.2016.

51. Súd mal taktiež za preukázané, že veriteľ riadne, s odbornou starostlivosťou posúdil schopnosť spotrebiteľa (žalovaného) splácať spotrebiteľský úver. Dokonca podkladom predmetného posúdenia neboli len údaje uvedené spotrebiteľom (žalovaným), ale potrebné informácie boli posúdené aj na základe písomných dokladov (napríklad na základe pracovnej zmluvy, výpisov z bankových účtov a výplatných pásov žalovaného).

52. Súd mal v konaní za preukázané, že právny predchodca žalobcu (banka) písomne vyzval žalovaného na zaplatenie nedoplatku zo zmluvy číslo XXXXXXXXXXXX uzatvorenej dňa 16.12.2016 na splátkach v celkovej výške 436,89 eur, a to listom zo dňa 28.02.2018 ako aj listom zo dňa 21.04.2018, pričom výzva zo dňa 28.02.2018 označená ako „Predžalobná upomienka“ (č.l. 26 v súdnom spise) predstavovala kvalifikovanú výzvu podľa § 53 ods. 9 OZ v spojení s § 565 OZ. Na základe predmetnej výzvy na zaplatenie nedoplatku na splátkach došlo k upozorneniu žalovaného, že pokiaľ do 05.04.2018 z jeho strany nedôjde k úhrade konkrétne určenej splátky splatnej v mesiaci 12/2017, veriteľ (banka) bude oprávnený úver zosplatiť.

53. Súd mal teda za preukázané, že právny predchodca žalobcu riadne, v súlade s ustanovením § 53 ods. 9 OZ, keďže išlo o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa malo vykonať v splátkach, uplatnil právo podľa § 565 OZ a najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky za súčasného upozornenia spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva, podľa prehľadu splátok a úhrad dňa 19.04.2018 zosplatiť celý úver zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Možnosť žiadať o zaplatenie celej sumy mali strany zmluvne dojednané v článku IX., bod 9.2 zmluvných podmienok zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo dňa 16.12.2016. Súd mal z prehľadu splátok a úhrad žalovaného za preukázané, že žalovaný poslednú mesačnú splátku vo výške 145,63 eur uhradil dňa 27.11.2017 a následne nezaplatil splátky dňa 20.12.2017, 20.01.2018, 20.02.2018 a 20.03.2018 s tým, že dňa 19.04.2018 veriteľ zosplatiť úver. Veriteľ teda pristúpil k zosplateniu v súlade so zákonom a v súlade so zmluvou s tým, že po neuhradenej splátke 20.03.2018 bol žalovaný v omeškaní viac ako tri mesiace a veriteľ do splatnosti ďalšej najbližšie nasledujúcej splátky (20.04.2018) dňa 19.04.2018 zosplatiť celý úver. Súd v tejto súvislosti poukazuje na to, že následné oznámenie o zosplatení žalovanému listom zo dňa 21.04.2018 nemá vplyv na úkon zosplatenia, ktorý veriteľ zrealizoval. Napokon žalovaný bol riadne listom zo dňa 28.02.2018 adresovaným doporučené s doručenkou žalovanému na adresu ním označenú ako kontaktnú adresu na doručovanie písomností riadne na túto možnosť vyhlásenia mimoriadnej okamžitej splatnosti upozornený. To, že si žalovaný nepreberal zásielky, ktoré mu veriteľ adresoval, nemôže mať vplyv na to, že veriteľ si túto povinnosť splnil. Keby bola účinnosť úkonu zosplatenia viazaná na reálne prevzatie písomností dlžníkom, nikdy by k splneniu takej podmienky nemuselo dôjsť, a to práve z dôvodu nepreberania poštových zásielok.

54. Súd mal za preukázané, že veriteľ listom zo dňa označeným ako „Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru“ zo dňa 21.04.2018 platne a účinne vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru (č.l. 28 v súdnom spise).

55. Súd mal za preukázané, že predmetné listy zo dňa 28.02.2018 a zo dňa 21.04.2018 boli doručované žalovanému na adresu ním uvedenú v zmluve o spotrebiteľskom úvere zo dňa 16.12.2016, pričom v konaní žalovaný nepreukázal, že by oznámil veriteľovi zmenu svojej adresy na doručovanie písomností, a že by veriteľ z uvedeného dôvodu písomnosti doručoval žalovanému nesprávne.

56. V intenciách právneho názoru dovolacieho súdu, odkazujúc v celom rozsahu na odôvodnenie uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č.k. 4Cdo/123/2025-223 zo dňa 29.10.2025, súd však poukazuje na to, že žalobca v konaní neunesol dôkazné bremeno vo vzťahu k platnému postúpeniu pohľadávky, ktorá je predmetom tohto sporu, keďže „ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách predpokladá pre platné postúpenie pohľadávky banky na iný subjekt osobitnú výzvu banky klientovi, že je v omeškaní so splatením čo i len časti svojho peňažného záväzku, pričom touto výzvou nie je (nemôže byť) výzva banky podľa ustanovenia § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka ani oznámenie o vyhlásení úveru za predčasne splatný.“ (rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1VCdo/4/2025 zo dňa 30.07.2025).

57. Vzhľadom na skutočnosť, že žalobca v konaní nepreukázal, že by právny predchodca žalobcu (banka) vyzval žalovaného osobitnou výzvou podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z., nedošlo v danom prípade k platnému postúpeniu pohľadávky, ktorá je predmetom tohto sporu, a žalobca nie je aktívne vecne legitimovaným subjektom v tomto spore.

58. V prípade absencie osobitnej písomnej výzvy v zmysle ustanovenia § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. právny predchodca žalobcu (banka) nebol oprávnený postúpiť svoju peňažnú pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku písomnou zmluvou inej osobe bez súhlasu žalovaného, pričom ani tento súhlas v konaní žalobca nepreukázal. Z citovaného ustanovenia vyplýva, že toto právo banka totiž nemôže uplatniť, ak klient v dôsledku takej výzvy ešte pred postúpením pohľadávky uhradí banke omeškaný peňažný záväzok. Klient má teda možnosť splniť jeho záväzok, o ktorej musí byť zo strany banky výslovne písomne informovaný a tým má aj možnosť zabrániť postúpeniu pohľadávky na tretiu osobu. V danom konkrétnom prípade tento postup zo strany žalobcu v konaní preukázaný nebol. Vzhľadom na uvedené súd žalobu v celom rozsahu zamietol pre nedostatok aktívnej vecnej legitimácie žalobcu.

59. V tejto súvislosti súd poukazuje na už ustálenú rozhodovaciu prax súdov (Čl. 2 ods. 2 CSP). Súd odkazuje najmä na odôvodnenie rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Cdo/162/2020 zo dňa 27.10.2021 (R 6/2022). „Súd poukazuje najmä na to, že žalobca je povinný tvrdiť a preukázať, že pred postúpením pohľadávky písomne vyzval žalovaného na splnenie jeho záväzku s ktorého plnením je účastník v omeškaní nepretržite dlhšie ako 90 dní. Nepreukázanie týchto skutočností má za následok nepreukázanie aktívnej legitimácie postupníka (žalobcu). Nepreukázanie postupiteľnosti pohľadávky je samostatným dôvodom pre nevyhovenie žaloby, lebo má za následok, že súd nemá žalobcom za preukázané, že žalobca ako tvrdený postupník platne nadobudol tu uplatňovanú pohľadávku. V kontradiktórnom sporovom konaní kde neunesenie bremena tvrdenia a dôkazného bremena má pre žalobcu za následok stratu sporu či jeho časti nie je povinnosťou súdu žalobcu vyzývať k splneniu týchto povinností, keďže ich neunesenie nebráni pokračovaniu v konaní, lebo nejde o procesné vady žaloby, ale bráni vyhoveniu žalobe. V opačnom prípade by súd zásadu nestrannosti a rovnosti strán porušil, nakoľko by tým jednej strane pomáhal k úspechu v spore, keďže nejedná sa o odstraňovanie väd podania, na ktoré dopadá § 129 CSP. Preto bolo na žalobcovi, aby už spolu so žalobou predložil všetky zákonom predpokladané dôkazy na preukázanie svojej aktívnej vecnej legitimácie a splnenia zákonných podmienok postupiteľnosti pohľadávky telekomunikačného podniku, čo sa nestalo.“

60. Súd pre úplnosť dodáva, že ani žalobu podanú postupcom na súd dňa 27.11.2020 nepovažoval za kvalifikovanú výzvu spĺňajúcu podmienky podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z.. V tejto súvislosti súd poukazuje na to, že predmetné ustanovenie plní ochrannú funkciu klienta banky, tak ako na to poukázal aj dovolací súd s tým, že dlžník (klient banky) má možnosť vo výzve vyčíslenú pohľadávku dodatočne uhradiť. Zároveň banka klienta informuje o možnom postúpení pohľadávky na iný subjekt, čo v prípade podanej žaloby absentuje, a teda v takom prípade nemožno konštatovať, že by podaná žaloba mohla byť kvalifikovanou výzvou spĺňajúcou podmienky podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z.. Podľa citovaného zákonného ustanovenia má ísť o osobitnú písomnú výzvu, ktorá predchádza či už postúpeniu alebo vymáhaniu pohľadávky. Predmetná písomná výzva banky musí byť kvalifikovanou, ktorá obsahuje aj možnosť, aby dlžník záväzok voči banke splnil (čím by dlžník zabránil nielen samotnému postúpeniu ale logicky aj podaniu žaloby na súd). Vychádzajúc z uvedeného súd poukazuje aj na to, že nemožno si zamieňať žalobu, ktorú možno považovať za kvalifikovanú výzvu na plnenie, ako na to poukázal žalobca, v súvislosti so splatnosťou záväzku a priznaním úrokov z omeškania podľa § 121 ods. 3 OZ v spojení s § 517 OZ so žalobou v tomto prípade, ktorú nemožno považovať za kvalifikovanú výzvu podľa ustanovenia § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z.. V takom prípade, vychádzajúc z ustáleného právneho názoru, je postúpenie pohľadávky banky, ku ktorému došlo v rozpore s predmetným ustanovením, neplatný právny úkon (§ 39 OZ) dodávajúc, že „súd nie je pri rozhodovaní vo veci samej z hľadiska posúdenia aktívnej vecnej legitimácie viazaný svojím procesným rozhodnutím o zmene žalobcu (§ 80 ods. 2 CSP).“ (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1VCdo/4/2024 zo dňa 05.08.2025).

48. Vzhľadom na uvedené súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku I. výrokovej časti tohto rozsudku a žalobu v celom rozsahu zamietol.

49. V rozhodnutí, ktorým sa konanie končí, rozhodne súd aj bez návrhu o nároku na náhradu trov konania (§ 262 ods. 1 CSP). O tomto nároku súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP podľa ktorého, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci v spojení s § 453 ods. 3 CSP, podľa ktorého ak dovolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec odvolaciemu súdu alebo súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne tento súd o trovách pôvodného konania a o trovách dovolacieho konania. Keďže žalovaný mal vo veci plný úspech, súd rozhodol o jeho nároku na náhradu trov konania tak, ako je uvedené vo výroku II. výrokovej časti tohto rozsudku a žalovanému priznal proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Súd tiež rozhodol samostatným výrokom o trovách dovolacieho konania tak, ako je uvedené vo výroku III. výrokovej časti tohto rozsudku a žalovanému ako plne úspešnej strane v dovolacom konaní priznal proti žalobcovi nárok na náhradu trov dovolacieho konania v rozsahu 100 %.

50. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie v lehote do 60 dní po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie /§ 355 ods. 1 CSP/. Odvolanie proti tomuto rozsudku možno podať v lehote 15 dní od jeho doručenia na Mestskom súde Bratislava IV /§ 362 ods. 1 CSP/.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané /§ 359 CSP/.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 CSP - ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis, spisová značka konania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) /§ 363 CSP/.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania /§ 364 CSP/.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci /§ 365 ods. 1 CSP/.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej /§ 365 ods. 2 CSP/.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania /§ 365 ods. 3 CSP/.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie /§ 366 CSP/.

Odvolanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe /§ 125 ods. 1 CSP/.

Odvolanie urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na odvolanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie odvolania nevyzýva /§ 125 ods. 2 CSP/.

Odvolanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu, a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil /§ 125 ods. 3 CSP/.

Ak strana sporu nespĺní povinnosť uloženú jej týmto rozsudkom, protistrana môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov /§ 220 ods. 1 CSP/.

Osoba oprávnená podať odvolanie sa môže odvolania vzdať. Vzdať sa odvolania možno len voči súdu, a to až po vyhlásení rozhodnutia /§ 368 CSP/.